

se sufficient concepte del sistema que actualment se usa per a la elevació de les aigües de St. Roc. I deixant per exposar en l'article vinent els varis defectes que a mon entendre hi há en la conducció de l'aigua baixa, me limitaré avui, per a deixar aquest ja llarg escrit, al senyalament de un important defecte de que per mi adoleix el projecte d'aigües elevades. Aquest defecte se refereix a les màquines motores.

En els dos anys que van a complir-se des de la realització del projecte, s'haurá pogut notar que'ls electre-motors-bombes están dotats d' un exagerat nombre de revolucions, que, junt amb el continuat funcionar i la quasi ausenta vigilancia, farán que prompte en sobrevingui la seva inutilització. L'excessiu nombre de revolucions ha de produir un extraordinari desgast, i per tan és poc menys que impossible que'ls aparells eléctricos puguin pujar, al poc temps de funcionar, la mateixa quantitat de litres que'ls primers dies de la seva instal·lació. Si a aixó s'hi anyadeix la combinació de fusibles necessaris i la gran extensió dels conductors instal·lats a l' intemperie, ens podrem fer càrrec de la poca garantia que'ns ofereix el servei d'aigua elevada. Si ara es fa amb regularitat, és degut, a més del contracte, al bon zel de les empreses suministradores del fluit elèctric.

Aquest és un assumpte que l' Ajuntament hauria de tenir resolt per a quan acabi el contracte amb les Companyies, car havent aquestes contractat el compromís de tenir en els dipòsits l'aigua sufficient per a abastir a la població per espai de deu anys, hi há temps de sobra per a estudiar lo que convinga. Jo crec que lo millor seria, seguint els dictats del meu humil criteri, que l' Ajuntament se desencarregués del cuidar de tan delicades màquines per un servei tan precís.

c. AGUSTI.

Les Institucions Olotines

COMUNICACIÓ DEL ROBER DE NTRA. SRA. DEL TURA

Sr. Director de VIDA OLOTINA.

Molt senyor nostre: en nom de la Junta del «Rober de Ntra. Senyora del Tura», vaig a contestar a la lletra amb que V. en el d'aqueixa distingida redacció s'ha dignat dirigir-se a la benéfica institució que tinc l'honor de presidir, demanant-me una referencia escrita d'ella, dels medis que en l'actualitat i en l'avenir convé utilitzar per a conseguir son objectiu i de l'influencia que a mon judici pot exercir sobre el pervindre de la nostra ciutat.

Pot ser son masses els extrems a tractar, ha-

vent-me de circumscriure a un espai forçosament reduït.

L'hi adjunto un parell d'exemplars del reglament general del Rober per a que s'en pugui fer càrrec i per si cregués oportú publicar-ne el próleg o extractar-ne 'ls punts que a V. millor li semblés, en el periódic de sa digna direcció. En ell s'hi fa una referencia de son origen, finalitat, medis amb que compta i els que 's deuen executar-se si's vol tenir dret a esperar del «Rober de Ntra. Sra. del Tura» la satisfacció d' una necessitat que, amb la reglamentació de la caritat, avui se fa més oviradora, com és la de vestir al desnú, tant imperiosa com la de donar menjar a qui no'n té.

Per assolir aquesta finalitat, al nostre entendre, no més cal una cosa: que aquesta institució, de iniciativa particular, passi a fer-se del tot olotina. Són ja moltes les persones que han respost a la crida benéfica, però encara resulten poques si's té en compte que el seu fi és afavorir a tots els pobres d'Olot, com ve fent ja des del seu principi, i que si ha pogut atendre fins al present a totes les persones indigents que ho han sol·licitat, és gracies a les entrades extraordinaries, especialment la de sa festa inaugural.

La manera de fer olotina la institució és que tots els olotins ne sentin la seva necessitat, i és convencin de que el Rober facilita roba a tothom qui ho necessita, i que la facultat de fer-ho està amb relació amb la noblesa de sentiments caritatius de els olotins, mai desmentits, com n'és una prova ben concoladora la Memoria de «La Caritat», recentment publicada.

Si conseguim aixó, ben poques serán les persones de bona voluntat que deixin de formar part del Rober, oferint-nos recursos pecuniaris o de treball, a lo que molt hi haurá contribuït la noble tasca que vostós s'han emprés de cooperar a l'expansió i ascensió de les institucions locals, que totes venen a esser importants factors de lo que tant escau amb una publicació, de la «Vida Olotina».

Es molt d'agrair l'honrosa atenció i fina caballerositat que VIDA OLOTINA ha tingut amb el «Rober de Ntra. Sra. del Tura», en nom de quina Junta 's complau en fer-ho constar a V. i donar-li les gracies més expressives sa atenta servidora,

Josepa Pons de Barnadas
Olot, Maig de 1915.

Próleg del Reglament General del Rober de Nostra Senyora del Tura

Hi ha un principi d'ética popular que diu: lo que no vulguis per a tú, no ho vulguis per a ningú, que traduït en sentit positiu, és aixís: lo que voldries per a tú, vulgue-ho també per als demés.

Si l'home'n visqués d'aquets principis, la seva actuació social estaria sempre expressada per aquelles tant senzilles, com sublimes paraules del Após-